klostro V 🚣. Arkadaro ĉirkaŭanta la internan korton de monaĥejo; ĉirkaŭkorta galerio.

* Kloŝo. 1 Ujo, ĝenerale vitra k sonorilforma, por kovri k ŝirmi fromaĝon. horlogon, delikatan vegetajon ktp. 2 Samforma objekto : la jasmenaj floroj malfermis siajn blankajn ~ojn Z.

* Klubo. 1 Politika societo (Kp sovето). 2 Aristokrata societo por interparolado, amuzo ktp.

Kluki (ntr). Krii kiel la kokinoi : (f) rid~i. Kluk~l Z (ntr). Fari bruon de fluaĵo eliranta el botelo.

klupeoj 66. Fam. de fiŝoj, kies ĉefaj tipoj estas haringo k sardino.

kluso 🙏. Ĉiu el la faŭkoj ĉe l' antaŭo de ŝipo, tra kiu pasas kabloj k ĉenoj.

* Kluzo. Baseno, fermebla per pordosimilaj akvobariloj, uzata por levi aŭ mallevi ŝipojn inter du partoj de rivero aŭ kanalo, en kiuj la akvo ne estas samnivela.

* Knabo, Infano virseksa. ~ino, Virinseksa infano.

Knarl (ntr). Eligi sekan k akran bruon de skrapado aŭ frotado : ~as plumo sur papero; ~as seka felo Z, rado Z, pordo Z, tondilo Z, novaj botoj Z, motoro, neĝo sub la piedoj Z ; ta malnova planko ~as ; ~as ta vekhorloĝo; ~anta voĉo B; ~antaj mevoj (Kp GRAKI); la ~ado estas brao malpli akuta ot ta grincado. Kp Grinci, KRAKI, KLAKI. ~ilo Z. Brua ilo, konsistanta el ligna tabuleto, kiu ~as turniĝante ĉirkaŭ la tenilo.

*Knedl (tr). 1 Premante k kirlante miksi per la manoj farunon k akvon por fari paston. 2 Premadi k prilabori per la manoj pastecan substancon por doni al ĝi ian formon : ~i argiton, potojn ; (f) ~i (masaĝi) la muskolojn ; (f) la cerbo de la infanoj estas facile ~ebla (edukebla). (f) li ~is lian animon per instruo k humiligaĵoj ; princo beta, ~ita et mitdo k placo. ~ujo. Ujo, en kiu la bakisto ~as la panon.

koagull Z (tr). Kazeigi : ~iĝinta sango. *Koakso. Porohava hejtaĵo, tirata el terkarbo varmigita en l'ermita ujo por

manko de l' fortoj. 🗪 Rilatanta al la | apartigi de ĝi la lungason k la sulfurajn k bitumajn erojn.

> koalicii Z (ntr). Fəri momentan atakan interligon kontraŭ komuna malamiko : la regnoj, kiuj ~is kontraŭ Napoleono; ~o de diversaj parlioj kontraŭ la minis-

> kobajo 🚓 G. de malgrandaj mamuloj el Suda Ameriko, ofte uzata de la medicinaj rondoj por vivisekcio.

> *Kobalto Co. Metalo, kies diversaj kombinaĵoj donas bluan koloron.

> kobilido . G. de ciprinoidoj (cobilis). * Koboldo. Fabela estaĵo gardanta la trezorojn de la montoj. Kp gnomo, fro.

> * Koĉenilo. Insekto, el kiu oni ekstraktas bele ruĝan koloron (coccus).

koĉero Z. Kaleŝkondukisto.

kodo Z. Kolekto da leĝoj : civila, kriminata, komerca ~o.

kodekso Z. Kolekto de la farmaciaj formuloj akceptitaj de la medicina Fakultato.

Kodicilo. Aldona paragrafo kompletiganta, modifanta aŭ nuliganta testamenton.

Koeficiento. Nombro, kiu, metite post algebra kvanto, montras kiomfoje oni devas ĝin multobligi.

Kofro. Granda, ŝlosebla kesto, el ligno k ledo, por enteni vestojn k aliajn ajojn, kinjn oni transportas vojaĝe. Kp valizo.

kohera Z. Kunteniĝanta.

kohorto Z. 1 Dekono de la romana legio. 2 Multnombra are da homoj: kontraŭ tuta ~o eĉ Herkulo estas malforta Z.

Koincidl (ntr). 1 Okazi en la sama momento kiel alia fakto: lia alveno ~os kun mia deiro. 2 A Okupi la saman lokon (pp linioj, surfacoj, volumenoj).

* Kojno. Angulforma ligna aŭ metala peco, kiun oni enigas en lignaĵon aŭ ŝtonon por ĝin fendi, aŭ kiun oni ŝovas sub pezan objekton por ĝin levi : oni elbalas ~on per ~o Z (f. la novaj ĉagrenoj forgesigas la antanajn. Vd vundo). ~forma skribo. Orienta skribo konsistanta el ~osimilaj signoj.

kojlo . Parto de la dika intesto malantaŭ la cekumo.